

Her ser du mange Fredericia-borgeres hadefugl No. One: Sølvmågen. Hvordan kan det nu være, se hvor flot, den står her med en af sine unger?

Man siger, at dens skrig lyder skrækkeligt, at den skræmmer folk med pludselige udfald mod dem, at den skider på deres biler. Så har vi vist det værste. Sandt er det, at dens skrig ikke er vellydende - nærmest som man kunne tænke sig en klage fra fordømte sjæle i helvede. De andre ting er også rigtige, men udfaldene behøver man nu ikke tage sig af - de er ufarlige og forekommer, hvis man kommer for tæt på dens unger.

Ikke noget problem, hvis mågerne holder sig ved kysterne. Men mange af deres ynglepladser er blevet ødelagt, og så er en del af de intelligente fugle flyttet til byen. Her er der utilgængelige tage at ruge på, og her er der mad - pizzastykker, pølserester og andet godt. Men så er de kommet meget tæt på os, og det giver problemerne.

På fotoet ser du en sølvmåge med sin unge på naboens tag i Kongensgade. Det skrå tag var et farligt sted, og jeg så kun ungerne en enkelt dag. Så var det slut.

I dens rette element - ved stranden og over havet - må de fleste anerkende sølvmågens skønhed og flyvekunst, og skriget og sommerferie hører uløseligt sammen. Som også fiskekutterens dunk-dunk.

Sølvmågen er almindelig ved vores kyster og i kystbyerne, og den og nære slægtninge findes ved kysterne på den nordlige halvkugle. Den er en af vores store måger - dog mindre end svartbagen, men noget større end stormmågen, som også er almindelig her i byen. Sølvmågen er talrig, men den er dog gået noget tilbage i antal efter, at de store, åbne lossepladser med den megen føde ikke findes mere. Den naturlige føde er fisk - ofte smidt ud fra fiskekuttere - smådyr og andre kystfugles unger og æg.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:
Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Tekst og foto: Ole Klottrup